

rimenti repugnancia per tot lo que desdiguí de l'ordre i la bellesa.

Dignifiquém al Magisteri per a que s'estimi com es deure l'exercici de la seva elevada missió social.

* * *

Veíom, ara, lo que fà referencia a les condicions que deuen tindrer els locals de les Escoles per a fer agradables als nens, la seva permanencia en elles.

Per a molts pares de familia resulta convenient que 'ls seus fills estiguin el major temps possible en l'Escola a fi de que no 'ls molestin per casa, amb els seus crits, jocs i entrameliadures propies de l'edat. Poc els importa que les criatures se fastiguegin a l'Escola i prenguin aversió a l'estudi, sotmesos a una disciplina quasi sempre severa i inadecuada; que 'l seu esperit estigui en constant tensió aplicat al estudi o dirigit per métodos i procediments viciosos, contra els quals se revela constantment en son fur intern, quan no en forma ostensible; que la seva salut se mermi amb la falta d'exercicis corporals i en dolentes condicions higièniques els edificis escolars.

Qué fàs a l'Escola?—pregunta un senyor a un nen.—«Doncs espero l'hora que venen a burcar-me». La contesta es eloqüent i per cert no és un cas particular, sino general, doncs, la gran majoria dels nens que freqüenten l'Escola pública o particular, si no tots, la majoria vos contestaran aital pregunta en forma tan expressiva, doncs, quasi tots senten l'aversió per aquells locals, de quins cerquen sortir lo més aviat possible.

Molts d'aquests locals no reuneixen condicions per a fer-hi agradable la seva estada, sense sol, bancs incòmodos, lectures pesades, manca de patis per a

l'esbarjo, nombre excessiu d'alumnes en la mateixa classe; tot això i altres causes converteixen l'Escola en un lloc d'aburriment, i tenen raó els nens en esperar, tan aviat han posat el peu en ella, a que vagin a cercar-los, per a gaudir aire més respirable.

De una informació feta per un pedagog italià respecte al concepte que de l'Escola té el nen a Italia, i lo mateix pot dir-se d'Espanya, en reproduiré solament algunes respostes, les mes característiques:

L'Escola és per a deixar tranquila a la mare.

L'Escola és per a estudiar, pero jo m'aborreixo molt allí.

L'Escola es el càstig dels nens que no volen estudiar.

L'Escola es agradable porque allí jugo amb altres nens.

L'Escola es un lloc on s'hi va a estudiar de grat o per força.

L'Escola m'agrada, porque quan hi vaig, compro caramel·los.

Aqueixes son en general, i salvant excepcions, nostres escoles primaries. Es natural, doncs, que el nen les concebeixi com un lloc de càstig i que hi haigi qui digui, ¿Qué farém a l'Escola? *Doncs, esperém, que vinguin a treurens d'ella.*

L'Estat deu procurar combatre aquesta aversió, per lo que's refereix a les Escoles públiques, porque els col·legis i l'ensenyança privada ja asseguren el seu exemple pel compte que'ls hi te.

Elevant la gerarquia del mestre i dotant les Escoles de condicions necessaries per a 'l seu objecte haurém fet quelcom per l'elevació de la cultura general en nostre poble.

MANUEL ESCUDÉ BARTOLI.

APUNTS

MATÍ

*No sembla pas d'hivern el cel que'ns cobricela
ni sembla de febrer el sol roent que'ns banya;
ni gebra baix al plà ni neu a la muntanya;
ni un núvol en l'espai l'atzur brillant entela.*

*Avui no hi ha grisors presagiant tempesta,
ni velles tremolant, ni infants cercant caliu;
la joia del bon temps en tots els cors reviu
saborejant el goig del mon vestit de festa.*

*El pròdig ametller, sentint-se amb nova vida,
al rebre'l bès ardent de folia cobejança,
com palma triomfal d'amor i d'esperança,
aixeca vers el cel la branca més florida.*

CAPVESPRE

*Crepuscle de febrer, hora daurada
que recordes les postes estivals;
el sol, cansat, va fent la devallada
darrera la muralla dels penyals*

*que marquen l'horitzó en la llunyania.
Els raigs encesos pinten de carmí
els claps de núvol, que l'airet destría
com obrint als estels el seu camí.*

*Polsina d'or als cims besant l'arbrada
que matitza de vert l'altiu serrat,
i en el fons de la vall humida i freda,
penombra de misteri i soletat.*

PERE CAVALLÉ.